PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/527

ze dne 15. dubna 2020,

kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie, pokud jde o společnost Jindal Saw Limited, v návaznosti na rozsudek Tribunálu ve věci T-301/16

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]), a zejména na čl. 9 odst. 4 a čl. 14 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 17. března 2016 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2016/388 ([2]), ve znění prováděcího nařízení (EU) 2016/1369 ([3]) (dále jen „sporné nařízení“).

1.1. Rozsudek Tribunálu Evropské unie

(2) Společnost Jindal Saw Limited (dále jen „společnost Jindal“) a její dovozce ve spojení, společnost Jindal Saw Italia SpA (společně dále jen „žadatelé“), napadly sporné nařízení před Tribunálem. Dne 10. dubna 2019 vydal Tribunál rozsudek ve věci T-301/16 ([4]) týkající se sporného nařízení (dále jen „rozsudek“).

(3) Tribunál konstatoval, že se Komise dopustila chyby, pokud jde o její výpočty cenového podbízení ve vztahu k žadatelům. V tomto případě Komise na jedné straně v souvislosti s výrobním odvětvím Unie zohlednila buď ceny na úrovni ceny ze závodu ([5]) uplatňované výrobními subjekty při prodeji přímo nezávislým odběratelům, nebo ceny na úrovni ceny ze závodu uplatňované prodejními subjekty. Na druhé straně, pokud jde o prodej společnosti Jindal na trhu Unie, použila Komise jako výchozí cenu pro určení srovnatelné ceny franko v EU vývozní cenu, která byla vypočtena v souvislosti se stanovením dumpingového rozpětí (a tedy po odečtení prodejních, režijních a správních nákladů a zisků prodejních subjektů v EU, které jsou ve spojení se společností Jindal). Tribunál konstatoval, že uvádění výrobků na trh nikoli přímo výrobcem, nýbrž prostřednictvím prodejních subjektů, které jsou s ním ve spojení, obnáší existenci nákladů a ziskového rozpětí specifických pro uvedené subjekty, takže ceny účtované těmito subjekty nezávislým odběratelům jsou obecně vyšší než ceny účtované výrobci při přímém prodeji těmto odběratelům, a nemohou tedy být postaveny naroveň posledně uvedeným cenám ([6]). V důsledku toho dospěl Tribunál k závěru, že Komise tím, že pro účely porovnání cen v rámci výpočtu cenového podbízení postavila ceny účtované prodejními subjekty nezávislým odběratelům naroveň cenám účtovaným výrobci při přímém prodeji těmto odběratelům, pouze pokud jde o obdobný výrobek výrobního odvětví Unie, vzala v případě tohoto výrobku v úvahu cenu zvýšenou, a tudíž nepříznivou z hlediska společnosti Jindal Saw, která většinu svého prodeje v Unii

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 73, 18.3.2016, s. 53).

([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1369 ze dne 11. srpna 2016, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2016/388 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 217, 12.8.2016, s. 4).

([4]) Rozsudek Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia SpA v. Evropská komise*, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234.

([5]) Úroveň ceny ze závodu znamená, že v odůvodněných případech byly odečteny náklady na dopravu.

([6]) Věc T-301/16, bod 184.

uskutečňovala prostřednictvím prodejních subjektů ([7]). Podle Tribunálu se jednalo o chybu při výpočtu cenového podbízení u dotčeného výrobku, jelikož výpočet cenového podbízení nebyl proveden porovnáním cen na stejné obchodní úrovni. Tribunál tedy nalezl chybu v tom, že Komise odečetla prodejní náklady a zisky prodejních subjektů ve spojení se společností Jindal v Unii od prodejů prvnímu nezávislému kupujícímu, zatímco prodejní náklady a zisky prodejních subjektů ve spojení s výrobním odvětvím Unie nebyly odečteny od prodejních cen výrobního odvětví Unie prvnímu nezávislému odběrateli. Tribunál dospěl k závěru, že tyto dvě ceny nebyly symetricky porovnány na stejné obchodní úrovni.

(4) V důsledku toho Tribunál konstatoval, že Komise porušila čl. 3 odst. 2 základního antidumpingového nařízení, které bylo použitelné v době původního šetření ([8]) (dále jen „základní antidumpingové nařízení"). Jelikož cenové podbízení vypočtené ve sporném nařízení bylo základem pro závěr, že dovoz dotčeného výrobku byl příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, dospěl Tribunál k závěru, že existence příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie, jako nezbytné podmínky pro uložení antidumpingového cla v souladu s čl. 3 odst. 6 základního antidumpingového nařízení, mohla být rovněž zkreslena ([9]).

(5) Tribunál kromě toho shledal, že nelze vyloučit, že kdyby cenové podbízení bylo vypočteno správně, rozpětí újmy výrobního odvětví Unie by bylo stanoveno na úrovni nižší, než je úroveň dumpingového rozpětí. V uvedeném případě by v souladu s čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení byla výše antidumpingového cla snížena na míru, která by postačovala k odstranění uvedené újmy ([10]).

(6) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Tribunál zrušil sporné nařízení, pokud jde o společnost Jindal Saw Limited.

1.2. **Provedení rozsudku Tribunálu**

(7) Podle článku 266 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU") jsou orgány Unie povinny přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora. V případě zrušení aktu přijatého orgány Unie v rámci správního řízení, jako je v tomto případě antidumpingové šetření, spočívá zajištění souladu s rozsudkem Tribunálu v nahrazení zrušeného aktu novým aktem, ve kterém je odstraněna protiprávnost zjištěná Tribunálem ([11]).

(8) Podle judikatury Soudního dvora lze v postupu nahrazení zrušeného aktu pokračovat k okamžiku, kdy nastala protiprávnost ([12]). To zejména znamená, že za situace, kdy je akt, kterým je správní řízení ukončeno, zrušen, nemá fakt, že akt byl zrušen, nutně vliv na přípravné úkony, jako je zahájení antidumpingového řízení. Například když je zrušeno nařízení, které ukládá konečná antidumpingová opatření, zůstává řízení nadále otevřené, protože s výjimkou případů, kdy k protiprávnosti došlo v zahajovací fázi řízení, byl z právního řádu Unie odstraněn pouze akt, jímž se řízení uzavírá ([13]). Obnovení správního řízení s opětovným uložením antidumpingových cel na dovoz, který se uskutečnil během období uplatňování zrušeného nařízení, nelze chápat tak, že je v rozporu s pravidlem zákazu zpětné účinnosti ([14]).

(9) V této věci Tribunál sporné nařízení zrušil ve vztahu ke společnosti Jindal Saw Limited z důvodu, že se Komise dopustila chyby při určování existence významného cenového podbízení. Uvedená chyba mohla ovlivnit analýzu příčinných souvislostí i rozpětí újmy.

([7]) Tamtéž, bod 185.

([8]) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2020 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51) (nahrazeno nařízením (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016).

([9]) Věc T-301/16, bod 193.

([10]) Tamtéž, bod 194.

([11]) Spojené věci 97, 193, 99 a 215/86, Asteris AE a další a Řecká republika v. Komise, Sb. rozh. 1988, s. 2181, body 27 a 28.

([12]) Věc C-415/96, Španělsko v. Komise, ECR I-6993, bod 31; věc C-458/98, P Industrie des Poudres Sphériques v. Rada, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85; věc T-301/01, Alitalia v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-1753, body 99 a 142; spojené věci T-267/08 a T-279/08, Région Nord-Pas de Calais v. Komise, [2011] ECLI:EU:T:2011:209, bod 83.

([13]) Věc C-415/96, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. s. I-6993, bod 31; věc Industries des Poudres Sphériques v. Rada, C-458/98 P, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85.

([14]) Věc C-256/16, Deichmann SE v Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187, bod 79 a věc C-612/16, C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, rozsudek ze dne 19. června 2019, bod 58.

(10) Zjištění v rámci sporného nařízení, která nebyla napadena, nebo která byla napadena, ale byla Tribunálem zamítnuta nebo Tribunálem nebyla posouzena, a nevedla proto ke zrušení sporného nařízení, zůstávají plně v platnosti ([15]).

(11) S ohledem na uvedené rozsudky Tribunálu ve věci T-301/16 ze dne 10. dubna 2019 se Komise rozhodla prostřednictvím oznámení (dále jen „oznámení o opětovném zahájení šetření“) částečně opětovně zahájit antidumpingové šetření týkající se dovozu trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem), jež vedlo k přijetí sporného nařízení, a pokračovat v šetření od bodu, kde k nesrovnalosti došlo. Toto opětovné zahájení šetření bylo ve svém rozsahu omezeno na provedení rozsudku Tribunálu, pokud jde o společnost Jindal Saw Limited.

(12) Komise následně dne 22. července 2019 rozhodla o zavedení celní evidence dovozu některých trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie a vyráběných společností Jindal Saw Limited (dále jen „nařízení o celní evidenci“) a požádala vnitrostátní celní orgány, aby předtím, než rozhodnou o jakýchkoli žádostech o vrácení a prominutí antidumpingových cel, pokud jde o dovoz společnosti Jindal Saw Limited ([16]), počkaly na vyhlášení příslušného prováděcího nařízení Komise, kterým se opětovně ukládají cla.

(13) Komise o opětovném zahájení šetření informovala zúčastněné strany a vyzvala je, aby se vyjádřily.

2. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

(14) Komise obdržela připomínky od výrobního odvětví Unie a od dvou vyvážejících výrobců.

(15) Společnost Jindal tvrdila, že Komise nemohla vnitrostátním celním orgánům přikázat, aby neprováděly vracení a/nebo prominutí cel vybraných na základě sporného nařízení. Tvrdila, že situace v tomto případě se liší od situace v rozsudku Deichmann ([17]). Společnost Jindal rovněž tvrdila, že cla nemohou být opětovně uložena se zpětnou platností. Podle společnosti Jindal bylo sporné nařízení zrušeno v plném rozsahu, což znamená, že bylo odstraněno z právního řádu Unie se zpětnou účinností, zatímco v rozsudku Deichmann neexistovaly žádné faktory, kterými by „mohla být dotčena platnost konečného nařízení“. Společnost Jindal kromě toho tvrdila, že zjištěná protiprávnost, pokud jde o analýzu cenového podbízení, „zneplatnila celou analýzu Komise týkající se příčinné souvislosti“. To podle názoru společnosti Jindal znamená, že veškerá cla neměla být ani uložena, ani opětovně uložena, neboť celá analýza újmy a příčinných souvislostí byla chybná.

(16) Komise připomněla ustálenou judikaturu, podle které platí, že pokud Soudní dvůr prohlásí, že nařízení o uložení cel je neplatné, je třeba mít za to, že tato cla nikdy nebyla dlužná ze zákona ve smyslu článku 236 celního kodexu a vnitrostátní celní orgány jsou v zásadě povinny je vrátit za podmínek stanovených za tímto účelem ([18]). Soudní dvůr však rovněž rozhodl, že přesný rozsah prohlášení o neplatnosti Soudním dvorem v rozsudku, a tudíž i povinností, které z něj vyplývají, musí být v každém konkrétním případě stanoveny s ohledem nejen na výrok uvedeného rozsudku, ale také na odůvodnění, které představuje jeho stěžejní část ([19]). Po poskytnutí informací společnost Jindal tato tvrzení zopakovala, aniž předložila další argumenty.

(17) V tomto případě Tribunál v bodech 192–195 rozsudku zpochybnil metodu výpočtu cenového podbízení s ohledem na společnost Jindal a její dopad na příčinnou souvislost, jakož i její možný dopad na rozpětí újmy společnosti Jindal. Uvedené prvky však nezpochybnily platnost všech ostatních zjištění, k nimž se dospělo ve sporném nařízení a která mohou podpořit platnost konečných zjištění Komise ohledně újmy, jak je dále rozvedeno v 24. bodě

([15]) Věc T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, body 333–342.

([16]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1250 ze dne 22. července 2019, kterým se zavádí celní evidence určitého dovozu trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie v návaznosti na opětovné zahájení šetření za účelem vykonání rozsudků ze dne 10. dubna 2019 ve věcech T-300/16 a T-301/16, v souvislosti s prováděcími nařízeními (EU) 2016/387 a (EU) 2016/388 o uložení konečného vyrovnávacího cla a konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 195, 23.7.2019, s. 13).

([17]) Věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg [2018], ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) Za tímto účelem viz věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, a rozsudky citované v bodě 62 uvedené věci, konkrétně C-351/04, *Ikea Wholesale*, ze dne 27. září 2007, EU:C:2007:547, body 66 až 69, a C-365/15, *Wortmann*, ze dne 18. ledna 2017 EU:C:2017:19, bod 34.

([19]) Věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, bod 63 a citovaná judikatura.

odůvodnění. V každém případě, i kdyby závěry opětovně zahájeného šetření byly takové, že by neměla být opětovně uložena žádná antidumpingová cla, měly by celní orgány možnost vrátit celou částku cel, jež byla vybrána od přijetí sporného nařízení.

(18) Kromě toho Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že čl. 10 odst. 1 základního antidumpingového nařízení ([20]) nebrání opětovnému uložení antidumpingových cel na dovoz, který se uskutečnil během období uplatňování nařízení prohlášených za neplatná ([21]). Proto, jak je vysvětleno v 15. bodě odůvodnění nařízení o celní evidenci, nelze mít za to, že je pokračování správního řízení a případné opětovné uložení cel v rozporu s pravidlem zákazu zpětné účinnosti ([22]). Tvrzení společnosti Jindal, že cla nemohou být opětovně uložena, bylo proto zamítnuto.

(19) Společnost Jindal rovněž tvrdila, že ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora musí Komise použít skutečné ceny společnosti Jindal účtované jejím prvním nezávislým odběratelům. Zdůraznila, že Komise nesmí početně zjišťovat ceny prodejních dceřiných společností výrobního odvětví Unie. Tvrdila, že by to bylo v rozporu s bodem 187 rozsudku, ve kterém Tribunál rozhodl: "*... že cenami použitými při výpočtu cenového podbízení by měly být ceny sjednané s nezávislými odběrateli, a sice ceny, které mohly být těmito nezávislými odběrateli vzaty v úvahu při rozhodování, zda koupí výrobky výrobního odvětví Unie, nebo výrobky dotčených vyvážejících výrobců, a nikoli ceny na úrovni obchodního mezičlánku*". V tomto ohledu měla Komise za to, že v případě věci *Kazchrome* ([23]), tj. zdroje citovaného Tribunálem ve věci *Jindal*, Tribunál nešel tak daleko, že by učinil kategorický závěr, který nyní činí společnost Jindal (tedy že ve všech případech při výpočtu cenového podbízení záleží na skutečných cenách účtovaných prodejními subjekty ve spojení s vyvážejícími výrobci v EU). Tribunál byl ve věci *Kazchrome* ve skutečnosti opatrný, jelikož uvedl, „že se závěr vyplývající z výše uvedeného přezkumu týká pouze projednávané věci" ([24]). Komise je toho názoru, že ceny CIF franko v přístavech celního odbavení mohou být použity v souvislosti s posuzováním účinků subvencovaného dovozu na ceny prostřednictvím specifických výpočtů cenového podbízení. Na této úrovni dovoz obvykle konkuruje cenám výrobního odvětví Unie, neboť právě na této úrovni se obchodníci rozhodují, zda budou výrobek nakupovat od výrobního odvětví Unie, nebo od vyvážejících výrobců. Při pokusu o odhad toho, jaké jsou uvedené ceny CIF franko, se situace, kdy vyvážející výrobce prodává prostřednictvím subjektů ve spojení v Unii, pro účely výpočtu cenového podbízení neliší od situace, kdy Komise přímo používá pro srovnání cen CIF franko ceny vyvážejících výrobců při přímém prodeji do Unie. Odkaz na „sjednané ceny" jak ve věci *Kazchrome*, tak později ve věci *Jindal* je proto třeba chápat v jejich náležitém kontextu.

(20) Společnost Jindal rovněž tvrdila, že Komise by měla opravit i další chyby a chybné výpočty, které byly zjištěny po přijetí sporného nařízení. Jak Komise vysvětlila v oznámení o opětovném zahájení šetření, zjištění, k nimž se dospělo v rámci sporného nařízení, která nebyla napadena, nebo která byla napadena, ale byla rozsudkem Tribunálu zamítnuta nebo Tribunálem nebyla posouzena, a nevedla proto ke zrušení sporného nařízení, zůstávají plně v platnosti ([25]). Komise proto není povinna zabývat se tvrzeními týkajícími se otázek jiných, než které Tribunál shledal protiprávními.

(21) Druhý vyvážející výrobce, společnost Electrosteel Castings Ltd. (dále jen „společnost ECL"), tvrdil, že v případě, že Komise rozhodne, že dovoz společnosti Jindal nebyl příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, měla by znovu posoudit, zda by opatření měla zůstat zachována vůči dovozu společnosti ECL. Rovněž tvrdil, že v případě, že Komise opraví rozpětí u společnosti Jindal, měla by být opravena i jeho rozpětí. Po poskytnutí informací společnost ECL za podpory indické vlády tato tvrzení zopakovala a argumentovala, že přepočítání jejích rozpětí je nezbytným důsledkem opětovného zahájení tohoto řízení. Komise by proto měla provést tento postup z moci úřední.

(22) Pokud jde o první tvrzení společnosti ECL, Komise uvedla, že (jak je uvedeno v 24. bodě odůvodnění) Komise v tomto případě nepotřebovala přepočítat rozpětí cenového podbízení společnosti ECL. V každém případě i po přepočítání cenového podbízení u společnosti Jindal Komise podle přístupu popsaného v oddíle 3.2 stanovila, že stále existuje příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie, jak

([20]) Nařízení (EU) 2016/1036.

([21]) Věc C-256/16, *Deichmann*, EU:C:2018:187, body 77 a 78, a věc C-612/16, C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, rozsudek ze dne 19. června 2019, bod 57.

([22]) Věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, bod 79 a věc C-612/16, C & J Clark International Ltd v Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, rozsudek ze dne 19. června 2019, bod 58.

([23]) Rozsudek ze dne 30. listopadu 2011 ve věci T-107/08, *Transnational Company „Kazchrome" a ENRC Marketing v. Rada a Komise*, ECLI: EU:T:2011:704.

([24]) Rozsudek ze dne 30. listopadu 2011 ve věci T-107/08, *Transnational Company „Kazchrome" a ENRC Marketing v. Rada a Komise*, ECLI: EU:T:2011:704, bod 68.

([25]) Věc T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, body 333–342.

je uvedeno v oddíle 3.4. Toto tvrzení se tedy stalo bezpředmětným. Komise rovněž zamítla druhé tvrzení, neboť jakékoli přepočítání rozpětí společnosti ECL spadá mimo působnost tohoto řízení. I kdyby bylo zohledněno tvrzení společnosti ECL, že její rozpětí cenového podbízení bylo v mezích rozpětí stanoveného pro společnost Jindal v souladu s přístupem popsaným v oddíle 3.2, Komise uvedla, že u veškerého indického dovozu by stále existovalo cenové podbízení, i když nižší. Taková úroveň cenového podbízení by vzhledem ke specifickým tržním podmínkám u dotčeného výrobku byla významná pro zjištění, že indický dovoz byl skutečnou a podstatnou příčinou zjištěné újmy. Komise se touto otázkou zabývala podrobněji v oddíle 3.4.

(23) Výrobní odvětví Unie tvrdilo, že Komise by ve své analýze újmy měla zohlednit účinek dovozu na stlačení cen výrobního odvětví Unie. Naopak společnost ECL po poskytnutí informací tvrdila, že tato analýza přesahuje působnost tohoto znovu zahájeného řízení a neměla by být provedena. Komise dospěla k závěru, že analýza stlačení cen je nedílnou součástí analýzy příčinných souvislostí, která mohla být podle zjištění Tribunálu ovlivněna dotčenou chybou. Komise proto analyzovala stlačení cen, jak je uvedeno v oddíle 3.3.

3. PŘEZKUM CENOVÉHO PODBÍZENÍ/STLAČENÍ CEN PŘEDMĚTNÝM DOVOZEM A ROZPĚTÍ ÚJMY, POKUD JDE O SPOLEČNOST JINDAL SAW LIMITED

3.1. Dopad prodeje ze strany společnosti Jindal na stanovení újmy

(24) Komise připomněla, že dovoz společnosti Jindal představoval pouze 20 % celkového dovozu z Indie v období šetření. Veškerý ostatní dovoz není rozhodnutím Tribunálu dotčen. Jinými slovy, i při odečtení dovozu společnosti Jindal od posouzení účinků na ceny by zjištění ohledně významného cenového podbízení ([26]) s ohledem na velmi významnou část předmětného dovozu zůstala nedotčena. V tomto ohledu Komise připomněla, že jak posouzení účinků na ceny, tak i stanovení toho, že předmětný dovoz způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu, jsou prováděny s ohledem na dovoz z dotčené země nebo dotčených zemí jako celku (a nikoli s ohledem na každého vyvážejícího výrobce) ([27]). Komise proto měla za to, že revize výpočtů cenového podbízení společnosti Jindal neměla vliv na závěr, že celkově došlo k významnému cenovému podbízení ze strany dovozu z Indie. Chyba zjištěná Tribunálem tedy neměla podstatný vliv na celková zjištění učiněná v původním šetření. V tomto smyslu se všechna zjištění týkající se újmy učiněná v původním šetření zahrnují a potvrzují.

3.2. Stanovení cenového podbízení s ohledem na společnost Jindal

(25) I když, jak je uvedeno v 24. bodě odůvodnění, měla Komise za to, že dopad chyby zjištěné Tribunálem by neměl vliv na zjištění Komise ohledně cenového podbízení a újmy, Komise přezkoumala podrobněji otázku, zda by stále existovalo cenové podbízení, pokud jde o společnost Jindal, kdyby se v tomto případě zohlednily zvláštní podmínky na trhu.

(26) Tribunál uvedl, že povinnost provést objektivní posouzení vlivu dumpingového dovozu, jak požaduje čl. 3 odst. 2 základního antidumpingového nařízení, vyžaduje, aby bylo provedeno spravedlivé srovnání mezi cenou dotčeného výrobku a cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie při jeho prodeji na území Unie. Aby byla zajištěna spravedlnost tohoto srovnání, musí být ceny porovnávány na stejné obchodní úrovni (viz bod 176 věci T-301/16).

(27) V tomto případě existuje řada zvláštních charakteristik trhu týkajících se dotčeného výrobku, které jsou popsány níže.

([26]) Viz 93. a 126. bod odůvodnění prováděcího nařízení (EU) 2016/388 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (dále jen „sporné nařízení“).

([27]) V tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu (druhého senátu) ze dne 8. května 2019 ve věci T-749/16, *Stemcor London*, ECLI:EU:T:2019:310, bod 84 („Soudní dvůr přitom rozhodl, že újma utrpěná výrobci usazenými v Unii z důvodu dumpingového dovozu musí být posuzována celkově, aniž je potřebné, či dokonce možné, individuálně vymezit podíl této újmy přičitatelný jednotlivým odpovědným společnostem“).

3.2.1. *Dotčený výrobek a dotčené společnosti*

(28) Dotčeným výrobkem jsou trouby a trubky z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) (dále jen „trubky z tvárné litiny"), s výjimkou trub a trubek z tvárné litiny bez vnitřního a vnějšího povlaku („holé trubky"), pocházející z Indie, v současnosti kódů KN ex 7303 00 10 a ex 7303 00 90 (kódy TARIC 7303 00 10 10 a 7303 00 90 10).

(29) Komise připomněla, že dvě (ze tří) skupin společností vyrábějících dotčený výrobek spolupracovaly jakožto výrobní odvětví Unie (představující přibližně 96 % celkové výroby). Skupina SG PAM Group (dále jen „skupina SG PAM") prodávala nezávislým odběratelům v Unii prostřednictvím svých tří výrobních společností se sídlem ve Francii, Německu a Španělsku, jakož i prostřednictvím mnoha prodejních dceřiných společností se sídlem v různých členských státech ([28]). Druhá skupina výrobců v Unii, společnost Duktus Rohrsysteme GmbH, prodávala od své německé výrobní společnosti a prostřednictvím jedné prodejní dceřiné společnosti ([29]). Společnost Jindal pak prodávala dotčený výrobek v Unii prostřednictvím tří prodejních dceřiných společností se sídlem v Itálii, Španělsku a Spojeném království ([30]).

3.2.2. *Specifičnost trhu s trubkami z tvárné litiny v Unii*

a) ***Prodejní kanály/typy odběratelů***

(30) Hlavním použitím trubek z tvárné litiny je přeprava vody a odpadních vod. Většina poptávky po dotčeném výrobku tedy v konečném důsledku pochází od společností zabývajících se dodávkami vody a úpravou odpadních vod. Tyto společnosti používají trubky z tvárné litiny ve velkých infrastrukturních projektech a jejich nákupy podléhají přímo či nepřímo zadávání veřejných zakázek prostřednictvím veřejných zadávacích řízení. Jak je uvedeno v podnětu ([31]), trubky z tvárné litiny se prodávají buď přímo smluvním dodavatelům nebo vodohospodářským společnostem (tj. prodej uživatelům), nebo nepřímo prostřednictvím obchodníků (tj. prodej distributorům). I když je velká část trubek z tvárné litiny nejprve prodána stavebním společnostem, tyto společnosti se účastní zadávacích řízení pro společnosti zabývající se dodávkami vody a úpravou odpadních vod, takže tlak na nabídkovou cenu je nakonec téměř vždy přítomen. Většina prodeje trubek z tvárné litiny na trhu Unie je tedy přímo nebo nepřímo vázána na zadávací řízení v různých členských státech.

(31) Skupina SG PAM prodala přibližně 75 % své produkce uživatelům a zbývajících 25 % distributorům, kteří nejsou ve spojení. Společnost Duktus měla jinou strukturu prodeje, jelikož prodávala hlavně distributorům, kteří nejsou ve spojení (téměř 90 % prodeje). Avšak vzhledem k tomu, že prodej společnosti Duktus představoval pouze malý podíl prodeje výrobního odvětví Unie, Komise potvrdila, že nejméně 65 % prodeje výrobního odvětví Unie bylo určeno přímo uživatelům.

(32) Společnost Jindal měla podobnou strukturu prodeje odběratelům jako výrobní odvětví Unie, tj. prodávala více než 70 % uživatelům a přibližně 30 % distributorům, kteří nejsou ve spojení.

(33) Komise proto dospěla k závěru, že společnost Jindal a výrobní odvětví Unie prodávaly dotčený výrobek podobným typům odběratelů v podobném poměru.

b) ***Přímý prodej od výrobců versus prodej prostřednictvím prodejních dceřiných společností***

(34) Skupina SG PAM měla územní strukturu prodeje, tj. její subjekty se zaměřovaly na místní trhy, na nichž byly přítomny. To platilo jak pro výrobce ve skupině SG PAM, tak pro její prodejní dceřiné společnosti. Například SG PAM France byla jediným subjektem ze skupiny SG PAM, který prodával přímo konečným uživatelům ve Francii. I v případě, že určitý typ výrobku byl vyroben společností SG PAM Germany nebo Spain, byl tento typ výrobku nejprve znovu prodán interně společnosti SG PAM France a pouze poté byl společností SG PAM France prodán konečnému uživateli. Stejně tak byla společnost SG PAM Belgium jediným prodejním subjektem v Belgii [a Lucembursku], společnost SG PAM UK ve Spojeném království [a Irsku], společnost SG PAM Italy jediným prodejním subjektem v Itálii atd. Jinými slovy, tři vyrábějící subjekty neprodávaly přímo uživatelům na trzích, kde

([28]) Za účelem zefektivnění šetření provedla Komise výběr vzorku šesti největších prodejních dceřiných společností skupiny SG PAM.

([29]) Společnost Duktus prodávala rovněž prostřednictvím prodejní dceřiné společnosti v České republice, ale vzhledem k její malé velikosti nebyly její údaje ověřovány.

([30]) Všechny tři dceřiné společnosti společnosti Jindal byly ověřeny. Společnost Jindal také uskutečňovala méně než 3 % prodeje v Unii přímo z Indie na odlehlé ostrovy Réunion a Mayotte, které jsou považovány za celní území EU.

([31]) Konsolidované znění podnětu ze dne 10. listopadu 2014 určené k nahlédnutí zúčastněným stranám, s. 6.

byly přítomny jiné prodejní subjekty nebo prodejní dceřiná společnost. Tato struktura odráží skutečnost, že trh je řízen zadávacími řízeními, jež organizují obce/podniky veřejných služeb v členských státech, a proto je na každém trhu zapotřebí příslušné obchodní zastoupení.

(35) Společnost Duktus měla rovněž lokalizovanou strukturu prodeje, jelikož prodávala více než 50 % své produkce na svém domácím trhu v Německu. Společnost Duktus měla pouze jednu prodejní dceřinou společnost Duktus Czech Republic (dále jen „společnost Duktus CZ“), která prodávala pouze v České republice a na Slovensku. Prodej společnosti Duktus CZ byl relativně malý a představoval přibližně 10 % veškerého prodeje společnosti Duktus. Společnost Jindal uskutečňovala na těchto dvou trzích pouze minimální prodej (méně než 1 %).

(36) Komise provedla podrobnou analýzu cen pro skupinu SG PAM, aby určila strukturu cen u přímého prodeje z továrny a nepřímého prodeje prostřednictvím jejích prodejních dceřiných společností. Skupina SG PAM je zdaleka největším výrobcem v Unii a realizuje 80 % prodeje spolupracujících výrobců v Unii a 90 % výroby ([32]). Komise porovnala prodejní ceny 10 nejprodávanějších typů výrobku ([33]) u tří výrobních společností skupiny SG PAM a jejích dvou největších prodejních dceřiných společností, které prodávají podobné objemy. Z tohoto srovnání vyplynuly značné rozdíly v cenách v rámci jednoho typu výrobku. Zejména prodejní dceřiné společnosti měly často nižší ceny než prodej ze strany výrobců, ale i naopak. Důvodem možná je, jak bylo vysvětleno výše, že trh s dotčeným výrobkem je patrně ovlivněn používáním zadávacích řízení. V závislosti na zeměpisném trhu se cena dotčeného typu výrobku může lišit. Pokud jde o zeměpisné trhy, Komise zjistila, že v zásadě byl na určitém zeměpisném trhu použit pouze jeden prodejní kanál, jak je popsáno v 34. bodě odůvodnění. Proto nebylo možné na stejném zeměpisném trhu provádět srovnání struktury cen reprezentativních objemů mezi prodejem od výrobních společností a prodejem prostřednictvím domácích prodejních subjektů.

(37) Komise proto dospěla k závěru, že prodej přímo ze strany výrobce nebo prodej prostřednictvím prodejních subjektů výrobce neměl žádný patrný dopad na úroveň cen tohoto prodeje odběrateli. Zejména bylo zjištěno, že prodej prostřednictvím subjektu ve spojení nevedl k vyšším cenám než prodej uskutečněný přímo výrobcem, a to z důvodu tlaku na nabídkové ceny a odlišné úrovně cen v závislosti na zeměpisné poloze. I kdyby výrobní odvětví Unie uskutečňovalo konečný prodej svých výrobních společností na svých domácích trzích, jednalo by se o prodej stejnému typu odběratelů jako u prodeje jeho prodejních dceřiných společností v jiných členských státech. Na základě této podrobné analýzy cen účtovaných výrobním odvětvím Unie na trhu Unie proto Komise považovala za vhodné považovat přímý prodej a nepřímý prodej prostřednictvím prodejních dceřiných společností za uskutečněný na stejné obchodní úrovni.

3.2.3. *Celkový závěr a rozpětí cenového podbízení společnosti Jindal*

(38) S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěla Komise k závěru, že odvětví trubek z tvárné litiny má několik specifik, což jí umožnilo dospět k závěru, že prodej výrobního odvětví Unie a prodej společnosti Jindal probíhal na stejné obchodní úrovni:

— jak výrobní odvětví Unie, tak společnost Jindal měly obdobný podíl přímého prodeje uživatelům (přibližně 70 %) a nepřímého prodeje prostřednictvím obchodníků/distributorů (přibližně 30 %),

— obecně platí, že přímý prodej odběratelům, kteří nejsou ve spojení, uskutečňovaný výrobci v Unii nesledoval jiný cenový trend než prodej uskutečněný prostřednictvím jejich prodejních dceřiných společností,

— trh je motivován zadávacími řízeními a výsledkem je téměř vždy značný tlak na ceny. Dodatečné náklady spojené s existencí prodejních subjektů ve spojení u vyvážejících výrobců i u výrobního odvětví Unie nemusely být nutně přeneseny na konečné nezávislé odběratele, o čemž svědčí skutečnost, že nebyl žádný patrný rozdíl ve struktuře cen u přímého a nepřímého prodeje.

(39) S ohledem na zjištění Tribunálu ve věci T-301/16 a zejména na prohlášení uvedená v bodě 184 rozsudku, jak je uvedeno v 3. bodě odůvodnění, Komise nenalezla důkazy o tom, že dodatečné náklady a zisková rozpětí prodejních subjektů výrobců v Unii obecně vedly k vyšším cenám pro nezávislé odběratele, a to z důvodů uvedených v 36. a 37. bodě odůvodnění. Zvláštnosti trhu v některých případech ukazují, že ne vždy se náklady generované zprostřed-

([32]) Vyšší poměr výroby je vysvětlen tím, že skupina SG PAM vyvážela více než společnost Duktus.

([33]) Těchto 10 typů výrobku představovalo více než 30 % veškerého prodeje skupiny SG PAM. Jelikož typy výrobku byly velmi rozptýlené – nejprodávanější typ výrobku představoval pouze 6 % veškerého prodeje, zatímco 10. nejprodávanější pouze 2,7 %, Komise považovala za reprezentativní 10 nejprodávanějších typů.

kujícími prodejními subjekty a zisky mohou automaticky promítnout do ceny, jako je tomu v tomto případě, jak Tribunál rovněž implicitně uznal doplněním slova „obecně“.

(40) Nicméně za účelem splnění povinností vyplývajících z rozsudku a zejména z prohlášení učiněných Tribunálem v bodě 184 uvedeného rozsudku Komise zkoumala, zda by existovalo cenové podbízení i při srovnání cen pro prvního nezávislého odběratele na úrovni prodejních subjektů, ať už se jedná přímo o výrobní společnosti, nebo o prodejní dceřinou společnost. Tímto zkoumáním nebyla dotčena výše uvedená zjištění.

(41) Komise proto použila konečné prodejní ceny pro prvního nezávislého odběratele v Unii na obou stranách (u výrobního odvětví Unie i společnosti Jindal) upravené o povolenky. V případě potřeby Komise upravila uvedenou konečnou cenu pro prvního nezávislého odběratele o náklady na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku, balení, úvěry, záruky a provize mezi společností realizující prodej a odběratelem, který není ve spojení. Výsledkem bylo rozpětí cenového podbízení ve výši 3,1 %.

(42) Přezkum specifické situace týkající se společnosti Jindal proto ukázal, že prodejní ceny společnosti Jindal se podbízely prodejním cenám výrobního odvětví Unie, i když na nižší úrovni, než bylo stanoveno v původním šetření. Jak je vysvětleno níže, takové cenové podbízení lze považovat za významné při takové situaci na trhu, kdy má význam cenová citlivost.

3.3. **Stlačování cen**

(43) V každém případě, i kdyby bylo revidované rozpětí cenového podbízení společnosti Jindal považováno za okrajové nebo nevhodné, dospěla Komise k závěru, že předmětný dovoz měl přesto negativní účinky na ceny prodeje v Unii.

(44) Dumpingový dovoz může mít významný dopad na trh, zejména tehdy, jsou-li výrobky homogenní a má-li význam cenová citlivost. Trubky z tvárné litiny jsou výrobky s vysokou cenovou citlivostí a u tohoto typu výrobků může mít i malý cenový rozdíl velký dopad na trh.

(45) Trubky z tvárné litiny jsou výrobky vymezené technickými normami. Proto u stejného typu výrobku existuje relativně malý rozdíl v kvalitě, což činí ceny nejdůležitějším faktorem při rozhodování o nákupu. Kromě toho jsou hlavním prodejním kanálem přímá a nepřímá zadávací řízení, u nichž hraje velmi významnou roli logika nejnižší nabídky. Tato logika platí pro přímou účast výrobců a jejich prodejních dceřiných společností na zadávacích řízeních, ale i pro nepřímou účast, když dodávají výrobky jiným společnostem, jež se zadávacích řízení účastní. Tyto společnosti jsou obvykle stavební podniky, které reagují na zadávací řízení veřejných zadavatelů (městské rady, vodárenské společnosti atd.). Tato zadávací řízení zahrnují jak dodávky, tak instalaci potrubí. Jelikož jsou zadávací řízení obvykle otevřena všem uchazečům, byly všechny společnosti pod tlakem, aby snížily své ceny, a sladily se tak s nejnižší nabídkou, aby získaly zakázku.

(46) Za těchto zvláštních okolností byly ceny dotčeného výrobku stlačeny rychlým nárůstem dumpingového dovozu z Indie, jak je uvedeno v 51. bodě odůvodnění, a cenové podbízení samo o sobě plně neodráželo negativní dopad dumpingového dovozu na cenu výrobního odvětví Unie. Jak je vysvětleno ve sporném nařízení ([34]), zatímco indický prodej a podíl na trhu během období šetření podstatně vzrostly, objem prodeje výrobního odvětví Unie poklesl mnohem více než spotřeba a výrobní odvětví Unie přišlo o 11 % prodeje a jeho podíl na trhu klesl o 4 %. Pokračující tlak vyvíjený levným dumpingovým dovozem ([35]) neumožnil výrobnímu odvětví Unie přizpůsobit své prodejní ceny.

(47) Komise proto dospěla k závěru, že i kdyby měla být zpochybněna existence cenového podbízení, došlo by v tomto případě ke stlačení cen v důsledku předmětného dovozu.

([34]) Viz 80. a 99. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/388 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie.

([35]) Skutečnost, že se indický dovoz uskutečňoval za ceny nižší než prodej v Unii, lze vidět v tabulkách v 82. bodě odůvodnění (indické dovozní ceny) a 106. bodě odůvodnění (průměrná jednotková cena v Unii) sporného nařízení.

3.4. **Příčinná souvislost**

(48) Komise dále zkoumala, zda by s ohledem na revizi rozpětí cenového podbízení u společnosti Jindal a/nebo na alternativní zjištění o stlačení cen stále existovala příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou. V tomto ohledu Komise připomněla, že dovoz společnosti Jindal představoval pouze přibližně 20 % dumpingového dovozu. Komise rovněž zjistila, že přepočtené nižší rozpětí cenového podbízení u prodeje společnosti Jindal nezměnilo skutečnost, že i u veškerého dalšího dovozu z Indie docházelo k cenovému podbízení vůči prodejním cenám výrobního odvětví Unie, jak je uvedeno v 22. bodě odůvodnění, jelikož uvedený dovoz nebyl předmětem zjištění Tribunálu. Revidované rozpětí cenového podbízení společnosti Jindal spolu s významným rozpětím cenového podbízení zjištěným u většiny indického dovozu v původním šetření potvrzují původní zjištění Komise ohledně existence podstatné újmy, jakož i příčinné souvislosti v tomto případě.

(49) Komise poté provedla celkovou analýzu příčinné souvislosti mezi zjištěnou újmou a veškerým dumpingovým dovozem z Indie, a to i s ohledem na alternativní zjištění o stlačení cen.

(50) Komise zjistila, že ziskovost prodeje výrobního odvětví Unie nezávislým odběratelům byla velmi nízká. Konkurenční tlak dumpingového dovozu znemožnil výrobnímu odvětví Unie dostatečně zvýšit své ceny za účelem zlepšení své finanční situace. Nízká ziskovost ukazuje, že dumpingový dovoz stlačil ceny výrobního odvětví Unie a zabránil mu v jejich zvýšení v zájmu dosažení udržitelných úrovní ziskovosti.

(51) Kromě toho, jak je uvedeno ve sporném nařízení (79. a 80. bod odůvodnění), objem dumpingového dovozu se výrazně zvýšil navzdory zmenšujícímu se trhu. Dumpingový dovoz vzrostl v posuzovaném období o více než 10 %. V tomto ohledu stanoví čl. 3 odst. 6 základního antidumpingového nařízení, že za podstatnou újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie může být odpovědný i samotný objem dumpingového dovozu.

(52) Komise proto dospěla k závěru, že i přes nižší úroveň opětovně stanoveného cenového podbízení pro společnost Jindal docházelo u veškerého dovozu k cenovému podbízení vůči prodeji výrobního odvětví Unie. Stále tedy existuje příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Indie a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Kromě toho, i kdyby mohla být zpochybněna zjištění týkající se cenového podbízení s ohledem na předmětný dovoz, dospěla Komise k závěru, že indický dovoz způsobil významné stlačení cen, a proto se potvrzují původní zjištění o újmě/příčinných souvislostech.

3.5. **Rozpětí újmy**

(53) Tribunál v bodě 194 rozsudku ve věci T-301/16 konstatoval, že kdyby Komise správně vypočítala cenové podbízení, nelze vyloučit, že rozpětí újmy výrobního odvětví Unie mohlo být stanoveno na úrovni nižší, než je úroveň dumpingové rozpětí.

(54) Komise zaprvé konstatuje, že pravidla pro určení rozpětí újmy, která byla použitelná v době ukončení šetření, které vedlo k přijetí opatření, byla změněna nařízením (EU) 2016/1036. Nová pravidla vyžadují za výjimečných okolností pouze výpočet rozpětí újmy.

(55) Zadruhé Komise připomněla, že analýza cenového podbízení a určení rozpětí újmy sledují odlišné cíle. Cílem analýzy cenového podbízení je určit, zda má předmětný dovoz dopad na ceny výrobního odvětví Unie. Zjištění týkající se cenového podbízení jsou jedním z prvků, které Komise zohledňuje při analýze újmy a příčinné souvislosti. Naopak cílem stanovení rozpětí újmy je přezkoumat, zda by clo nižší než zjištěné dumpingové rozpětí postačovalo k odstranění újmy. Na rozdíl od stanovení újmy a podrobných povinností uvedených v článku 3 základního antidumpingového nařízení zákonodárce nestanovil komplexní soubor pravidel pro způsob, jakým by Komise měla odhadnout takovou úroveň cla. Článek 9 antidumpingového nařízení platného v té době jednoduše stanovil, že „výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí a musí být nižší než toto rozpětí, pokud menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie“. V daném případě vypočítala Komise cenu dostatečnou k pokrytí výrobních nákladů výrobního odvětví Unie navýšenou o přiměřenou

výši zisku (tzv. „cena, která nepůsobí újmu“). Tato cena byla srovnána s dovozní cenou. Tento rozdíl v ceně byl vyjádřen jako procentní podíl ceny CIF dováženého výrobku, takže tento procentní podíl nebo rozpětí pak mohly být srovnány s výší zjištěného dumpingu (rovněž vyjádřenou na základě cen CIF). Ať již bylo clo založeno na rozpětí újmy, nebo na dumpingovém rozpětí, použije se vždy na cenu CIF dovážených výrobků, když jsou tyto výrobky v Unii celně odbaveny.

(56) Metodika a číselné údaje použité v souvislosti s cenovým podbízením se navíc liší od metodiky a číselných údajů použitých ve výpočtech cenového podbízení. Rozpětí cenového podbízení se vypočítá podle typu výrobku (kontrolní číslo výrobku, dále jen „PCN“) jako rozdíl mezi skutečnými dovozními cenami vyvážejícího výrobce a skutečnými cenami výrobců v Unii vyjádřený jako procentní podíl ceny výrobního odvětví Unie. Celkové vážené rozpětí cenového podbízení se pak vypočítá jako rozdíl mezi skutečnými dovozními cenami vyvážejícího výrobce a skutečnými cenami výrobců v Unii vyjádřený jako procentní podíl „teoretického obratu“ vyvážejícího výrobce, tj. jako částka, kterou by vyvážející výrobce získal, kdyby prodal dovezená množství za stejnou cenu jako výrobci v Unii. Naopak rozpětí újmy se vypočítá (rovněž na základě PCN) jako rozdíl mezi cenou výrobního odvětví Unie, která nepůsobí újmu, a skutečnou dovozní cenou, vyjádřenou jako procentní podíl skutečné hodnoty CIF vyvážejícího výrobce (tedy skutečné hodnoty na rozdíl od teoretického obratu).

(57) Chyba při určování existence a výše cenového podbízení u daného vyvážejícího výrobce tedy nutně nemá automatický dopad na stanovení rozpětí újmy pro tohoto vyvážejícího výrobce.

(58) V každém případě Komise s ohledem na bod 194 rozsudku Tribunálu přezkoumala rozpětí újmy společnosti Jindal.

(59) Za běžných okolností se cena výrobního odvětví Unie, která nepůsobí újmu, zakládá na výrobních nákladech podle typu výrobku, včetně prodejních, režijních a správních nákladů a přiměřeného zisku, a je stanovena na úrovni ceny ze závodu. V tomto konkrétním případě však Komise neměla dostatečně podrobné a ověřené informace o výrobních nákladech na základě PCN, které jsou nezbytné pro výpočet rozpětí újmy, jak je popsáno výše. Komise naproti tomu měla k dispozici informace, včetně prodejních nákladů a zisků, týkající se prodejních subjektů výrobců v Unii. S ohledem na zvláštní okolnosti tohoto případu, zejména na četné rozdíly v typech výrobků a na specifické technické normy/specifikace vyplývající ze specifikací pro nabídky, byla cena, která nepůsobí újmu, stanovena výjimečně na základě konečné prodejní ceny podle typu výrobku upravené o povolenky, jak je popsáno v 41. bodě odůvodnění, od které byl odečten skutečný zisk, a poté byl přičten přiměřený zisk. S ohledem na tyto zvláštní okolnosti bylo za účelem splnění povinností vyplývajících z rozsudku výjimečně považováno za vhodné srovnat uvedenou cenu s konečnou prodejní cenou společnosti Jindal symetricky, tj. na úrovni dovozců, kteří jsou s ní ve spojení, upravenou rovněž pouze o povolenky, jak je popsáno v 41. bodě odůvodnění, ale včetně prodejních, režijních a správních nákladů a případného zisku.

(60) Nově vypočtené rozpětí újmy bylo tedy stanoveno na 9,0 %.

(61) Po poskytnutí informací skupina SG PAM zpochybnila rozpětí újmy stanovené na této úrovni. Za prvé skupina SG PAM tvrdila, že Komise přepočtem rozpětí újmy zohlednila zjištění Tribunálu v nepřiměřené míře, neboť podle názoru této společnosti Tribunál nezjistil při výpočtu rozpětí újmy žádnou chybu. Za druhé skupina SG PAM tvrdila, že navrhované rozpětí újmy by neodstranilo újmu působenou výrobnímu odvětví Unie, jelikož opětovně stanovená výše cla by byla srovnatelná s výší cla pro společnost ECL. Skupina SG PAM na základě svých informací o trhu tvrdila, že tato výše cel neovlivnila objem ani ceny společnosti ECL, což skupině SG PAM znemožnilo dosáhnout úrovně cen, která nepůsobí újmu, a zlepšit svou ziskovost. Komise by proto buď neměla použít pravidlo nižšího cla, nebo by měla pro stanovení rozpětí újmy použít jinou metodiku výpočtu.

(62) Pokud jde o první tvrzení, Komise připomněla, jak je uvedeno v 5. bodě odůvodnění, že Tribunál jí výslovně uložil, aby přezkoumala, zda by přepočet rozpětí cenového podbízení měl vliv i na konečnou výši cla z důvodu možné změny rozpětí újmy.

(63) Za druhé Komise zopakovala právní rámec. Podle čl. 9 odst. 4 antidumpingového nařízení použitelného v uvedené době „výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí a musí být nižší než toto rozpětí, pokud menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie“. Stejně tak čl. 15 odst. 1 třetí pododstavec základního antisubvenčního nařízení použitelného v době tohoto šetření stanovil, že „výše vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než výše zjištěných napadnutelných subvencí, ale měla by být nižší než celková výše napadnutelných subvencí, pokud by takové nižší clo bylo přiměřené k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie“.

(64) Toto opětovně zahájené antidumpingové šetření bylo provedeno souběžně s antisubvenčním šetřením, ve kterém byla opětovně vypočtená částka subvencování stanovena na 6 %. Vzhledem k tomu, že dumpingové rozpětí společnosti Jindal ve výši 19 % nebylo rozsudkem Tribunálu dotčeno, jsou kombinovaná subvenční a dumpingová rozpětí vyšší než opětovně stanovené rozpětí újmy.

(65) S ohledem na výše uvedený právní rámec nemohou sazby kombinovaného vyrovnávacího a antidumpingového cla v souladu s pravidlem nižšího cla překročit rozpětí újmy. Komise proto uloží pouze konečné antidumpingové clo nad rámec konečného vyrovnávacího cla do příslušné úrovně pro odstranění újmy.

(66) V původním šetření Komise stanovila cenu, která nepůsobí újmu, pro výrobní odvětví Unie, jak je popsáno v 59. bodě odůvodnění. Tato cena byla srovnána s dovozní cenou a rozdíl byl vyjádřen jako procentní podíl („rozpětí újmy“). Výrobní odvětví Unie v té době nezpochybnilo, že tato metodika byla právně správná pro odstranění tehdy zjištěné újmy. Jakékoli úvahy o účinnosti opatření s ohledem na údajné následné události nemohou legálnost této metodiky zvrátit. Není důvod odchýlit se od této metodiky nyní, když se stanoví sazba cla bez chyb zjištěných Tribunálem v souvislosti s cenovým podbízením, které rovněž ovlivnilo rozpětí újmy.

(67) Z těchto důvodů Komise tato tvrzení zamítla.

4. **KONEČNÁ OPATŘENÍ**

(68) Na základě závěrů dosažených v souvislosti s dumpingem, újmou a příčinnou souvislostí v rámci tohoto opětovně zahájeného antidumpingového šetření bude opětovně uloženo konečné antidumpingové clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie a vyráběných společností Jindal Saw Limited.

(69) Toto šetření bylo provedeno souběžně s opětovně zahájeným antisubvenčním šetřením týkajícím se téže společnosti a téhož výrobku, v němž Komise stanovila výši subvencování, která byla nižší než úroveň pro odstranění újmy. Komise proto uložila vyrovnávací cla na úrovni konečné částky zjištěného subvencování. Vzhledem k tomu, že kombinovaná subvenční a dumpingová rozpětí jsou vyšší než opětovně stanovené rozpětí újmy, sazby kombinovaného vyrovnávacího a antidumpingového cla nemohou v souladu s pravidlem nižšího cla překročit rozpětí újmy. Komise proto uloží pouze konečné antidumpingové clo nad rámec konečného vyrovnávacího cla do příslušné úrovně pro odstranění újmy.

(70) Na tomto základě se sazba těchto cel stanoví takto:

Název společnosti	Výše subvencování	Dumpingové rozpětí	Rozpětí újmy	Sazba vyrovnávacího cla	Sazba antidumpingového cla	Cla celkem
Jindal Saw Limited	6,0 %	19,0 %	9,0 %	6,0 %	3,0 %	9,0 %

(71) Revidovaná úroveň antidumpingových cel se uplatní bez jakéhokoli časového přerušení od vstupu sporného nařízení v platnost (tedy od 19. března 2016). Celním orgánům se ukládá, aby vybraly příslušnou částku cla uloženého na dovoz týkající se společnosti Jindal Saw Limited a vrátily jakoukoli částku převyšující částku cla, která byla dosud vybrána v souladu s příslušnými celními předpisy.

(72) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([36]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

([36]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

(73) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. S účinkem ode dne 19. března 2016 se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem), s výjimkou trub a trubek z tvárné litiny bez vnitřního a vnějšího povlaku („holé trubky"), v současnosti kódů KN ex 7303 00 10 a ex 7303 00 90 (kódy TARIC 7303 00 10 10 a 7303 00 90 10), pocházejících z Indie a vyrobených společností Jindal Saw Limited.

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, se pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený společností Jindal Saw Limited stanoví na 3 % (doplňkový kód TARIC C054).

Článek 2

Jakékoli konečné antidumpingové clo zaplacené společností Jindal Saw Limited podle prováděcího nařízení (EU) 2016/388 nad rámec konečného antidumpingového cla stanoveného v článku 1 se vrátí nebo promine.

Žádost o vrácení nebo prominutí se podá u vnitrostátních celních orgánů v souladu s příslušnými celními předpisy. Jakékoli částky, které byly vráceny v návaznosti na rozhodnutí Tribunálu ve věci T-301/16 *Jindal Saw*, musí orgány, které částky vrátily, vybrat až do výše částky stanovené v čl. 1 odst. 2.

Článek 3

Konečné antidumpingové clo uložené článkem 1 se vybere i u dovozu evidovaného podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2019/1250, kterým se zavádí celní evidence určitého dovozu trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie v návaznosti na opětovné zahájení šetření za účelem vykonání rozsudků ze dne 10. dubna 2019 ve věcech T-300/16 a T-301/16, v souvislosti s prováděcími nařízeními (EU) 2016/387 a (EU) 2016/388 o uložení konečného vyrovnávacího cla a konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie ([37]).

Článek 4

Celním orgánům se ukládá, aby ukončily celní evidenci dovozu zavedenou v souladu s čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) 2019/1250, které se zrušuje.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. dubna 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
Předsedkyně

([37]) Úř. věst. L 195, 23.7.2019, s. 13.